

**MOKESTINIŲ GINČŲ KOMISIJA PRIE
LIETUVOS RESPUBLIKOS VYRIAUSYBĖS**

**SPRENDIMAS
DĖL E. M. 2015-12-18 SKUNDO**

2016 m. birželio 13 d. Nr. S-121 (7-305/2015)
Vilnius

Mokestinių ginčų komisija prie
Lietuvos Respublikos Vyriausybės,
susidedanti iš:

komisijos pirmininkės
komisijos narių

Editos Veršelienės
Martyno Endrijaičio
Rasos Stravinskaitės
Andriaus Veniaus – pranešėjas
Linos Vosylienės
Jūratei Dalmantaitei

sekretoriaujant
dalyvaujant mokesčių administratoriaus
atstovui

Renaldui Mundeikiui

mokesčių mokėtojai

E. M.

2016 m. gegužės 24 d. posėdyje išnagrinėjusi E. M. (toliau – Pareiškėjas) skundą dėl Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos (toliau – Inspekcija, centrinis mokesčių administratorius) 2015-11-25 sprendimo Nr. 68-203,
n u s t a t ė:

Inspekcija ginčijimu sprendimu patvirtino Šiaulių apskrities valstybinės mokesčių inspekcijos (toliau – Šiaulių AVMI) 2015-09-04 sprendimą dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir / ar palūkanų Nr. 44.4-22/14-31/194, kuriuo Pareiškėjas neatleistas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) palūkanų pagal 2015-08-19 mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-5153 mokėjimo.

Inspekcija nurodo, kad su Pareiškėju 2015-08-19 sudarė mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-5153 (toliau – Mokestinės paskolos sutartis) dėl 41427,54 EUR mokestinės nepriemokos atidėjimo / išdėstymo laikotarpiui nuo 2015-07-20 iki 2020-07-19. Vadovaudamasis 2004-04-13 Mokesčių administravimo įstatymo Nr. IX-2112 (toliau – MAĮ) 88 str. 5 dalimi bei Sutarties 4 punktu, Pareiškėjas už suteiktą mokestinę paskolą moka palūkanas, kurių dydį nustato finansų ministras.

Pareiškėjas Šiaulių AVMI pateikė 2015-07-17 prašymą atleisti jį nuo numatomų mokestinės paskolos palūkanų, tačiau Šiaulių AVMI, vadovaudamasi MAĮ 100 str. 1 dalies, 141 str. 1 dalies, 8 str. 3 dalies nuostatomis ir Inspekcijos viršininko 2004-07-26 įsakymu Nr. VA-144 „Dėl atleidimo nuo baudų, delspinigių ir palūkanų taisyklių patvirtinimo“ patvirtintų Atleidimo nuo baudų ir delspinigių taisyklių (toliau – Taisyklės) 7 bei 28.2 punktais, Pareiškėjo prašymo netenkino. Pareiškėjas pateikė skundą Inspekcijai, prašydamas panaikinti Šiaulių AVMI 2015-09-04 sprendimą ir atleisti jį nuo mokestinės paskolos palūkanų.

Inspekcija Pareiškėjo prašymo netenkino.

Atleidimo nuo palūkanų pagrindus nustato MAĮ 88 str. 6 dalis, 100 str. 1 dalis ir 141 str. 1 dalis bei Taisyklių 7 punktas. MAĮ 88 str. 6 dalyje nurodyta, jog šio įstatymo 100 str. 1 dalyje nustatytais pagrindais mokesčių mokėtojas gali būti atleidžiamas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) palūkanų, padidintų palūkanų, palūkanų delspinigių ar jų dalies. MAĮ 100 str. 1 dalyje bei Taisyklių 7 punkte nurodyta, jog mokesčių mokėtojai atleidžiami nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų), bet nesumokėtų (neišieškotų) delspinigių ar jų dalies, jeigu: 1) (neteko galios nuo 2007-07-19); 2) yra MAĮ 141 str. 1 dalyje nustatytas pagrindas; 3) kitais atvejais, kai delspinigius išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu, kaip tai suprantama pagal MAĮ 113 str. 1 dalies 3 punktą. Šis atleidimo pagrindas gali būti taikomas tik mokesčių mokėtojams – fiziniams asmenims.

MAĮ 141 str. 1 dalyje nustatyti atleidimo pagrindai yra: 1) jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo; 2) jei mokesčio įstatymas pažeistas dėl aplinkybių, kurios nepriklausė nuo mokesčių mokėtojo valios ir kurių jis nenumatė ir negalėjo numatyti. Tokiomis aplinkybėmis nelaikomi mokesčių mokėtojo ar jo darbuotojų veiksmai ar neveikimas, taip pat mokesčių mokėtojo nemokumas; 3) kai mokesčių mokėtojo atskira veika, nors ir pažeidžiančia mokesčio įstatymo nuostatas, nepadaroma žala biudžetui; 4) kai mokesčio mokėtojas mokesčio įstatymą pažeidė dėl klaidingo apibendrinto mokesčio įstatymo paaiškinimo arba mokesčių administratoriaus raštu ar telefonu, jei suteikta konsultacija centrinio mokesčių administratoriaus nustatyta tvarka buvo įrašyta ir yra galimybė nustatyti skambinantį asmenį – mokesčių mokėtoją (ar jo atstovą), suteiktos klaidingos konsultacijos mokesčių mokėjimo klausimais.

Pareiškėjas Inspekcijos prašė atleisti nuo palūkanų MAĮ 141 str. 1 dalies 1 punkte, 100 str. 1 dalies 3 punkte numatytais pagrindais, t. y. jei mokesčių mokėtojas įrodo, kad nėra kaltas dėl padaryto pažeidimo, ir delspinigius ir / ar palūkanas išieškoti netikslinga ekonominiu ir (ar) socialiniu požiūriu.

1. Dėl mokesčių mokėtojo kaltės dėl padaryto pažeidimo (MAĮ 141 str. 1 d. 1 p.). Dėl MAĮ 141 str. 1 dalies 1 punkto nuostatos taikymo Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (toliau – LVAT) 2011-03-28 nutartyje adm. byloje Nr. A556-364/2011 pažymėjo, kad „<...> įstatymų leidėjas atleidimą nuo delspinigių sieja ne tik su mokesčių mokėtojo kaltės nebuvimu, bet ir su jo paties pareiga šią faktinę aplinkybę įrodyti. Įrodinėjimo našta tenka būtent mokesčių mokėtojui, jei jis siekia pasinaudoti atleidimo nuo delspinigių teisine galimybe“. Pagal MAĮ nuostatas už mokėtino į biudžetą mokesčio sumažinimą skiriamos sankcijos laikomos griežta (objektyvia) atsakomybe, kuriai esant mokesčių mokėtojo kaltė visuomet preziumuojama, tai yra laikoma, kad dėl mokesčio įstatymo pažeidimo kaltas mokesčių mokėtojas, jeigu jis neįrodo priešingai.

Šiaulių AVMI atliko Pareiškėjo 2008-01-01–2008-12-31 laikotarpio GPM patikrinimą ir 2014-03-20 patikrinimo aktu Nr. 35-26 nustatė, kad Pareiškėjas ir UAB „Š1“ pagal 2007-12-29 nekilnojamo daikto pirkimo–pardavimo sutartį pardavė nekilnojamojo turto UAB „P1“ už 1500000 Lt. Pareiškėjui priklausanti dalis parduota už 1338000 Lt, o UAB „Š1“ priklausanti dalis parduota už 162000 Lt. Pareiškėjui priklausanti dalis parduota daug didesne kaina nei UAB „Š1“ dalis. Tačiau Nekilnojamojo turto rinkos vertės nustatymo ataskaitoje Nr. I-07-13S nekilnojamojo turto, nuosavybės teise priklausęs Pareiškėjui, įvertintas tik 250000 Lt, o priklausęs UAB „Š1“ įvertintas 798000 Lt. Pareiškėjui priklausantis turto plotas sudarė 23,45 proc. bendro parduoto turto ploto. Pareiškėjas buvo UAB „Š1“ akcininkas ir likvidatorius. Nekilnojamojo turto pirkimo–pardavimo sandoryje, Pareiškėjas atstovavo sau, kaip fiziniam asmeniui, ir UAB „Š1“. Šiaulių AVMI padarė išvadą, kad 2007-12-29 nekilnojamo daikto pirkimo–pardavimo sutartis su pirkėju UAB „P1“ sudaryta tokiu būdu, kad būtų sumažintas pelno mokestis ir išvengta GPM mokėjimo, t. y. mokesčio bazė perkelta tam asmeniui, kuris mokesčių mokėti neprivalo arba turi jų mokėti mažiau. Vadovaudamasi MAĮ 69 str. 1 dalies nuostatomis, Šiaulių AVMI Pareiškėjui apskaičiavo mokėtiną 130037 Lt GPM, 80466 Lt GPM delspinigius ir 13004 Lt GPM baudą. Mokestinis ginčas dėl nustatytos mokestinės prievolės baigėsi 2015-05-20 Susitarimu dėl mokesčio ir su juo susijusių sumų dydžio (centrinis mokesčių administratorius pasirašė Susitarimą su Pareiškėju 42952,68 EUR sumai).

Inspekcija su Pareiškėju laikotarpiui nuo 2015-07-20 iki 2020-07-19 sudarė Mokestinės paskolos sutartį, kurios 4 punkte nurodyta, kad „Mokesčių mokėtojas už suteiktą mokestinę paskolą

moka palūkanas, kurių dydį nustato finansų ministras. Palūkanos mokamos pagal patvirtintą grafiką. Pavėluotai, t. y. pažeidus sutarties grafiką, mokant atidėtos / išdėstytos mokestinės nepriemokos įmokas, skaičiuojamos padidintos palūkanos, o pavėluotai mokant palūkanų sumas, skaičiuojami delspinigiai“. Taigi Pareiškėjas, sudarydamas sutartį, žinojo visas sudaromo susitarimo su mokesčių administratoriumi sąlygas ir, pasirašydamas sutartį, su jomis sutiko.

Atsižvelgdama į išdėstytas aplinkybes, Inspekcija konstatavo, kad Pareiškėjas negali būti atleistas nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) palūkanų MAĮ 141 str. 1 dalies 1 punkto pagrindu.

2. Dėl sunkios asmens ekonominės (socialinės) padėties. Pagal MAĮ 113 str. 1 dalies 3 punktą atleidimo nuo delspinigių pagrindas gali būti taikomas, kai fiziniam asmeniui reikia valstybės paramos (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir reabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpą) arba tokia parama jau teikiama. Pagal Taisyklių 14 punktą sunkią fizinio asmens ekonominę (socialinę) padėtį liudijančios aplinkybės turi būti patvirtintos kompetentingų institucijų išduotais dokumentais. MAĮ 113 str. 1 dalies 3 punkte nurodytos aplinkybės siejamos su tokia mokesčių mokėtojo ekonomine (socialine) situacija, kai jis negauna jokių pajamų ar gauna jų nepakankamai ir yra valstybės remiamas arba jam tokios paramos reikia. Tačiau LVAT, aiškindamas šios normos taikymą, 2010-06-07 nutartyje adm. byloje Nr. A⁴⁴²-807/2010 pažymėjo, kad MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punktas ir 113 str. 1 dalies 3 punktas atleidimą nuo delspinigių sieja su sunkia fizinio asmens ekonomine (socialine) padėtimi ir vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo atleisti jį nuo delspinigių. Tam būtina įvertinti visas mokesčių mokėtojo ekonominę (socialinę) padėtį apibūdinančias aplinkybes (gaunamas pajamas, turimą nekilnojamąjį turtą ir kt.).

Pareiškėjas yra UAB „I1“ direktorius, gauna darbo užmokestį ir senatvės pensiją, VĮ Registrų centro duomenimis, jo vardu įregistruoti nekilnojamojo turto objektai (jų dalys), VĮ „Regitra“ duomenimis, – automobilis „Volvo“ S80. Pareiškėjas pagal 2007-12-29 nekilnojamo daikto pirkimo–pardavimo sutartį pardavė nekilnojamąjį turtą UAB „P1“, Pareiškėjui priklausanti dalis parduota už 1338000 Lt. Įvertinusi tai, Inspekcija konstatavo, kad nėra neginčytinai įrodyta, jog Pareiškėjo ekonominė (socialinė) padėtis yra tokia sunki, jog jis galėtų būti atleistas nuo palūkanų MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkto pagrindu.

Pareiškėjas nesutinka su Inspekcijos sprendimu, Mokestinių ginčų komisijos prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės (toliau – Komisija) prašo jį panaikinti ir atleisti Pareiškėją nuo pagal Mokestinės paskolos sutartį skaičiuojamų palūkanų.

Pareiškėjo teigimu, jo ekonominė (socialinė) padėtis yra labai sunki, jis gauna 262 Eur pensiją. Kadangi pensijos neužtenka net minimaliems poreikiams, jis įsidarbino UAB „I1“ ir, kaip nurodo Pareiškėjas, nors jis yra direktorius (akcininko paaiškinimu, direktoriaus etatas privalomas), tačiau jis yra vienintelis darbuotojas. Bendrovė jokios veiklos nevykdo, pajamų gauna tik iš žemės nuomos ir, kadangi bendrovei priklauso gyvenamasis namas ir ūkiniai pastatai, jų priežiūrai reikalingas darbuotojas (kartu ir direktorius). Pareiškėjas nurodo, kad kiekvieną mėnesį gauna apie 100 Eur.

Pareiškėjas nurodo, kad 2008 m. jam atlikta širdies operacija, todėl pastoviai naudoja vaistus.

Pareiškėjas sutinka, kad 2007 m., pardavęs gamybinį nekilnojamąjį turtą, gavo 1338000 Lt, tačiau už gautus pinigus iš Šiaulių apskrities viršininko administracijos už 117000 nusipirko išsimokėtinai (per 10 metų) žemės sklypą (0,5319 ha), kurį padalinęs į kelis sklypus pradėjo statybas. Tačiau prasidėjo krizė ir nepavyko parduoti nei vieno nekilnojamojo turto objekto. Taigi, kaip nurodo Pareiškėjas, pinigai investuoti į statybas, o už žemę liko nesumokėta. Mokėjimams už žemę, Pareiškėjo teigimu, jis pasiskolino iš fizinio asmens D. M. 50000 Lt ir iki šios dienos dar skolingas 39300 Lt. Kadangi nekilnojamas turtas yra X kaime, jo niekaip nepavyksta parduoti.

Pareiškėjas nurodo, kad mokėjimams pagal Mokestinės paskolos sutartį pinigų jam duoda dukterė N. A., tačiau ji pati augina du vaikus ir yra visiškai išlaikoma vyro, todėl pinigų dukrai reikės gražinti.

Pareiškėjas nurodo, kad jau pardavė savo transporto priemonę ir gavo 520 Eur, kurių užteks gruodžio mėnesio įmokai pagal sutartį sumokėti (skundas surašytas 2015-12-18).

Pareiškėjo nuomone, nors jis turi nekilnojamojo turto, tačiau turto turėjimas neduoda jokių pajamų, o, jį pardavęs, turės atsiskaityti už žemę, sumokėti nepriemoką pagal Mokestinės paskolos sutartį, atsiskaityti su D. M. ir dukra. Pareiškėjo teigimu, nekilnojamojo turto turėjimas negali būti priežastis netaikyti MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkto.

Komisija konstatuoja, kad Pareiškėjo skundas atmestinas, skundžiamas Inspekcijos sprendimas tvirtintinas. Pareiškėjas neatleistinas nuo mokestinės paskolos palūkanų mokėjimo.

Nagrinėjamas mokestinis ginčas kilo mokesčių administratoriui atsisakius tenkinti Pareiškėjo prašymą dėl atleidimo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) palūkanų mokėjimo (toliau – ginčo palūkanos) pagal 2015-08-19 su mokesčių administratoriumi sudarytą Mokestinės paskolos sutartį dėl 41427,54 EUR mokestinės nepriemokos atidėjimo / išdėstymo laikotarpiui nuo 2015-07-20 iki 2020-07-19.

Pareiškėjas, skunde Komisijai teikdamas argumentus, nurodė, jog jis atleistas nuo ginčo palūkanų MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punkte (MAĮ 113 str. 1 d. 3 punkte) numatytu pagrindu. Aplinkybes, jog prašo atleisti nuo ginčo palūkanų mokėjimo tik minėtu pagrindu, Pareiškėjas patvirtino ir posėdžio Komisijoje metu, t. y., įvardindamas konkretų atleidimo nuo ginčo palūkanų pagrindą, Pareiškėjas apibrėžė mokestinio ginčo ribas. Atsižvelgdama į tai, dėl Pareiškėjo prašymo atleisti nuo ginčo palūkanų mokėjimo Komisija spręs Pareiškėjo skundu ir posėdžio metu apibrėžtose ribose.

LVAT yra ne kartą akcentavęs, kad tam, jog galėtų būti pasiremta minėtu MAĮ 100 str. 1 dalies 3 punktu (113 str. 1 d. 3 punktu), turėtų būti neginčytinai įrodyta, kad fiziniam asmeniui reikalinga valstybės parama (asmuo yra pensinio amžiaus, neįgalusis, asmeniui reikalingas gydymas, medicininė profilaktika ir rehabilitacija, asmuo yra bedarbis, gauna socialinę pašalpa) arba tokia parama jau teikiama (2011-01-31 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-254/2011; 2011-04-18 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁵⁶-221/2011; 2014-06-12 nutartis adm. byloje Nr. A⁵⁷⁵-1349/2014). Kaip teisingai, remdamasi LVAT praktika, nurodė Inspekcija, vien asmens priskyrimas tam tikrai socialinei grupei (pensininkams, neįgaliesiems, bedarbiams ir pan.) savaime nesudaro pagrindo atleisti jį nuo delspinigių. Įvertinus minėtų MAĮ normų turinį ir atsižvelgus į LVAT praktiką, konstatuotina, jog prašantis atleisti nuo delspinigių asmuo turi teikti faktinius duomenis, įrodančius, jog jam reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Kitaip aiškinti nurodytos normos turinį, nei įtvirtinta MAĮ, ir (ar) yra išaiškinęs LVAT, nėra jokio teisinio pagrindo.

Šioje mokestinėje byloje nebuvo pateikta įrodymų, leidžiančių tvirtinti, kad prašančio atleisti nuo ginčo palūkanų sumokėjimo Pareiškėjo yra sunki ekonominė (socialinė) padėtis, t. y. jam reikalinga valstybės parama arba tokia parama jau teikiama. Pareiškėjo mėnesines pajamas sudaro senatvės pensija ir iš UAB „I1“ gaunamas darbo užmokestis. Pareiškėjo teigimu, jis gauna 262 Eur pensiją. Iš Komisijai pateiktos UAB „I1“ 2015-12-11 pažymos apie priskaičiuotą ir išmokėtą darbo užmokestį ir kitas išmokas matyti, kad vidutiniškai per mėnesį Pareiškėjo darbo užmokestis „į rankas“ sudaro 120 Eur. Vadinasi, Pareiškėjo faktinės („į rankas“) mėnesinės pajamos yra apie 382 Eur. VĮ Registrų centro duomenimis, Pareiškėjo vardu įregistruoti 7 nekilnojamojo turto objektai (jų dalys) (*butas Š., 3 žemės sklypai su namais, 2 žemės sklypai ir 1 žemės sklypas su šiltnamiu X k. Š. r.*). Pareiškėjas pagal 2007-12-29 nekilnojamojo daikto pirkimo–pardavimo sutartį pardavė nekilnojamąjį turtą UAB „P1“, Pareiškėjui priklausanti dalis parduota už 1338000 Lt. Taigi byloje esantys duomenys rodo, kad Pareiškėjas gauna ne minimalią, o vidutinę pensiją (www.sodra.lt), taip pat darbo užmokestį bei turi pakankamai nekilnojamojo turto. Nors Pareiškėjas nurodė, kad 2007 m. gautas 1338000 Lt pinigines lėšas išleido žemės sklypams įsigyti, tačiau įrodymų apie faktines išlaidas nekilnojamajam turtui įsigyti ir gyvenamiesiems namams statyti nepateikė.

Pareiškėjas tiek skunde, tiek posėdžio metu akcentavo, kad gaunamas pajamas skiria dengti skolinius įsipareigojimus D. M. (*iki šios dienos dar skolingas 39300 Lt*), taip pat turės grąžinti dukrai jam šiuo metu duodamas pinigines lėšas. Atsakant į šį Pareiškėjo teiginį pažymėtina, kad valstybė negali būti traktuojama kaip nelygiavertis kreditorius kitų kreditorių atžvilgiu, dėl ko vykdydamas įsipareigojimus kitiems kreditoriams, Pareiškėjas turėtų būti atleistas nuo įsipareigojimų biudžetui. Be to, apie turimus skolinius įsipareigojimus D. M. Pareiškėjas nurodė tik Komisijai, šių aplinkybių Pareiškėjas nebuvo nurodęs nei Šiaulių AVMI, nei Inspekcijai.

Pareiškėjas taip pat nurodė, kad jam niekaip nepavyksta parduoti nekilnojamojo turto (*žemės sklypų su pastatytais gyvenamaisiais namais*), esančio X k., Š. r., ir už parduotą turtą gautomis lėšomis atsiskaityti su valstybės biudžetu. Tačiau ši Pareiškėjo pozicija nėra pagrįsta objektyviais duomenimis. Iš byloje esančios medžiagos matyti, kad Pareiškėjas pradėjo pardavinėti nekilnojamąjį turtą tik nuo 2015 m. rugpjūčio mėn. ir tik vieną objektą – gyvenamąjį namą, esantį E g. 40, X k., Š. r. (*UAB „R1“ 2015-12-15 pažyma dėl atstovavimo parduodant nekilnojamąjį turtą Nr. 151215-1*), o po Komisijos posėdžio iš A. Ž. el. paštu 2016-05-25 pateiktų raštų nėra galimybės spręsti apie nekilnojamojo turto, priklausančio Pareiškėjui, pardavimą (reklamą nekilnojamojo turto portaluose), nes įvedus A. Ž. nurodytą ID, nerandamas joks objektas. Pareiškėjas papildomai Komisijai pateikė du laikraščius „Express kontaktas“, kuriuose įdėti skelbimai apie parduodamus gyvenamuosius namus X k., tačiau šie skelbimai įdėti tik 2016-05-24 ir 2016-05-31 (Komisijos posėdis vyko 2016-05-24). Komisijos nuomone, nurodytos aplinkybės dėl Pareiškėjo aktyvių veiksmų siekiant parduoti nekilnojamąjį turtą datų ir parduodamų objektų skaičiaus sudaro pakankamą pagrindą tokius Pareiškėjo veiksmus laikyti jo gynybine pozicija siekiant išvengti skolinių įsipareigojimų valstybei. Be to, vien ta aplinkybė, kad Pareiškėjas dar nėra pardavęs nekilnojamojo turto, nelemia išvados dėl Pareiškėjo sunkios ekonominės (socialinės) padėties.

Įvertinus visas aukščiau nurodytas aplinkybes, darytina išvada, kad Pareiškėjas neatleistinas nuo ginčo palūkanų mokėjimo dėl sunkios ekonominės ir (ar) socialinės padėties.

Mokestinių ginčų komisija prie Lietuvos Respublikos Vyriausybės, vadovaudamasi Mokesčių administravimo įstatymo 88 straipsnio 6 dalimi, 100 straipsnio 2 dalimi, 155 straipsnio 4 dalies 1 punktu, n u s p r e n d ž i a:

1. Patvirtinti Valstybinės mokesčių inspekcijos prie Finansų ministerijos 2015-11-25 sprendimą Nr. 68-203.

2. Neatleisti Pareiškėjo nuo skaičiuojamų (apskaičiuotų) palūkanų pagal 2015-08-19 Mokestinės paskolos sutartį Nr. (23.24-08)-327-5153 mokėjimo.

Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 1, 3 ir 4 dalis mokesčių mokėtojas, nesutinkantis su Mokestinių ginčų komisijos sprendimu, turi teisę šį sprendimą apskusti Vilniaus apygardos administraciniam teismui (Žygimantų g. 2, 01102 Vilnius). Pagal Mokesčių administravimo įstatymo 159 str. 2 dalį apskusti Mokestinių ginčų komisijos sprendimą taip pat turi teisę centrinis mokesčių administratorius, tačiau tik tuo atveju, kai centrinis mokesčių administratorius ir Mokestinių ginčų komisija, spręsdami mokestinį ginčą (arba mokestinio ginčo metu), skirtingai interpretavo įstatymų ar kito teisės akto nuostatas. Skundas Vilniaus apygardos administraciniam teismui turi būti paduodamas ne vėliau kaip per 20 dienų po Mokestinių ginčų komisijos sprendimo įteikimo dienos.

Komisijos pirmininkė

Edita Veršeliene

Komisijos nariai

Martynas Endrijaitis

Rasa Stravinskaitė

Andrius Venius

Lina Vosyliene